

Deze methode is beschreven in de internationale voorschriften van het RILEM 25 PEM (22) en bestaat erin de hoeveelheid water te meten, die afhankelijk van de tijd via het behandelde oppervlak in de ondergrond kan dringen. De waterdruk op het oppervlak wordt bepaald door de hoogte (98 mm) van het waterniveau in de gebruikte pijp en komt overeen met een windkracht bij een windsnelheid van ongeveer 40 m/s (140 km/h), loodrecht op het meetoppervlak.

Verwijder het papier van een stuk butylkoord van +/- 10 cm en rol het butyl tussen de handen. Maak de vlakke rand van het Karstenpijpe zuiver en breng de butyl aan op deze rand zodat een volledig gesloten O-ring ontstaat. Let erop dat er geen luchtgaatjes in de butylring blijven.

Druk het Karstenpijpe stevig tegen het te meten metselwerk. Plaats het pijpje mooi vertikaal en kijk na of de rand goed aansluit tegen het metselwerk. Het pijpje kan geplaatst worden op de steen of over een voeg.

Vul het pijpje langzaam met water tot het nulpeil is bereikt.

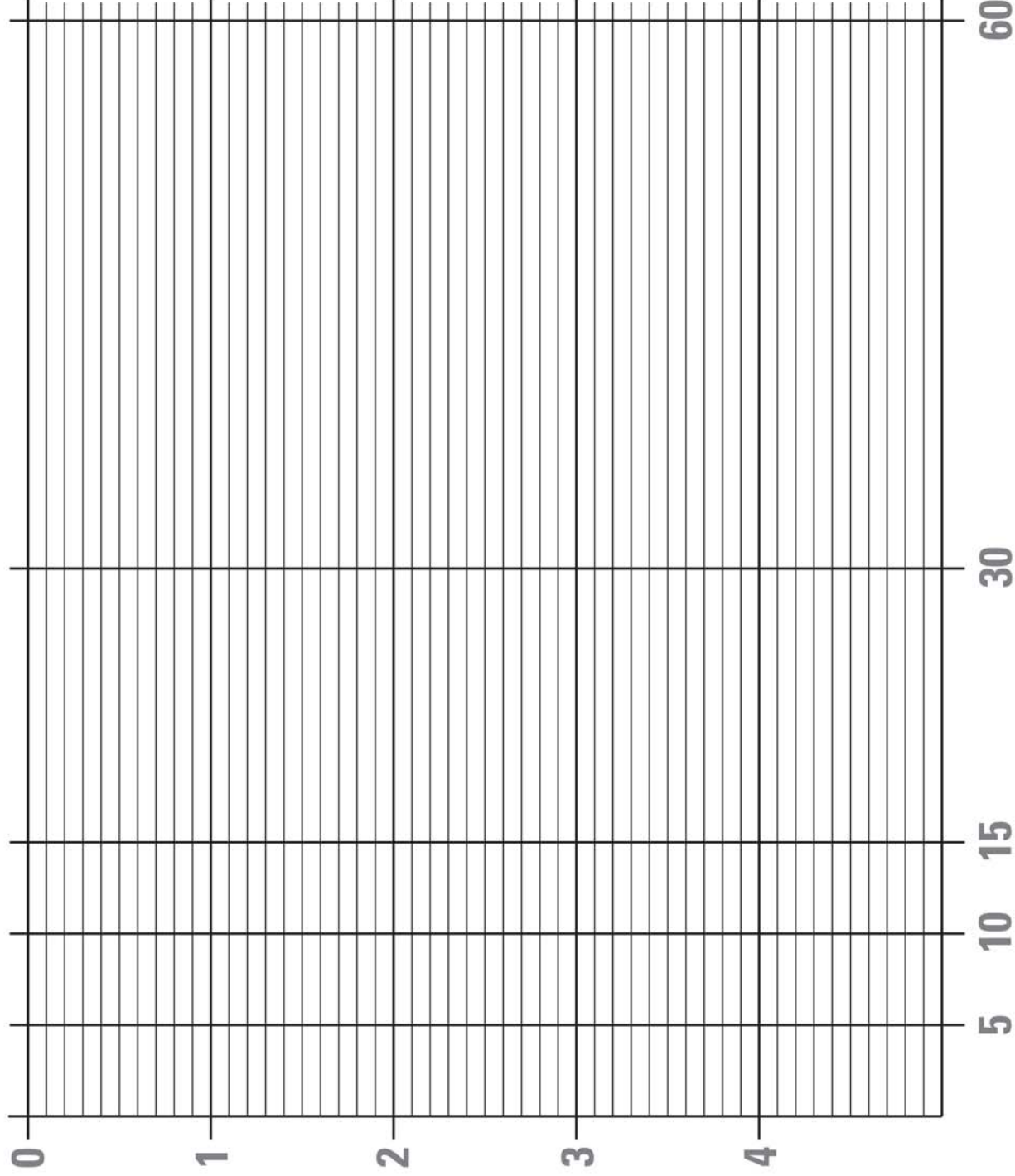
Start de timing van zodra het pijpje is gevuld. Controleer voortdurend het zakken van het waterpeil. Bij sterk absorberende oppervlakken kan het peil in slechts enkele minuten sterk dalen.

Een aantal Karstenpijpjes op eenzelfde oppervlak laat toe een gemiddelde absorptie van het metselwerk te berekenen.

Controleer het waterpeil op regelmatige tijdstippen, en dit liefst gedurende een uur. De resultaten kunnen genoteerd worden in een grafiek op de bijgeleverde tabel. De resultaten worden doorgaans uitgedrukt in $\Delta(15-5)$, m.a.w. het verschil in waterabsorptie (in ml) tussen de metingen verricht na 5 en 15 min.

Adres test:

Uitgevoerd door:

Test nr:
Plaats: